

forvaltningslovens § 3, stk. 1, nr. 5. Rigsadvokaten fremsendte på denne baggrund sagen til Justitsministeriet til behandling.

Beslutningen om at erklære embedet for inhabil i ovennævnte sag er således udtryk for, at Rigsadvokaten anser sig for inhabil med hensyn til behandlingen af sager, hvor Thomas Rørdam er part. Derimod har Rigsadvokaten ikke fundet, at hans bekendtskab med advokat Thomas Rørdam er af en sådan karakter, at han er inhabil med hensyn til behandlingen af sager, hvor Thomas Rørdam som advokat repræsenterer den part, som sagen angår.

Som det fremgår, har Rigsadvokatens beslutning om at oversende sagen vedrørende spørgsmålet om tiltalerejsning mod advokat Thomas Rørdam til ministeriet ingen sammenhæng med sagens karakter. Oversendelsen er således sket af de ovenfor anførte personlige grunde.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Første behandling af lovforslag nr. L 235: Forslag til lov om ændring af lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. (Optagelse, dagpenge i forbindelse med ansøgning om social pension, kontingent for unge, mindstesats for efterlønsmodtagere).

Af arbejdsministeren (Jytte Andersen).
(Fremsat 10/4 96).

Sammen med denne sag foretoges:

3) Første behandling af lovforslag nr. L 231: Forslag til lov om ændring af lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. (A-kasse-kontingent for unge under 25 år).

Af Aage Frandsen (SF) m.fl.
(Fremsat 29/3 96).

Lovforslagene sattes til forhandling.

Forhandling

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Jeg var ikke helt forberedt på, at lovforslagene skulle behandles samtidig, men den beslutning synes jeg da er en forholdsvis god idé, som jeg ikke vil anfægte.

Det, som SF foreslår, ligger i nogen grad på linje med det, som regeringens forslag indeholder, for dér har vi jo lagt vægt på dels at gøre noget for de professionelle sportsudøvere, så de kan komme i en arbejdsløshedskasse, dels at gøre noget for de syge og dels at gøre noget for de unge ved at nedsætte a-kasse-kontingentet til det halve, og endelig at gøre noget for de ældre, der er kommet i klemme i de ændringer, vi foretog i forbindelse med satspuljeforliget.

Og i det forslag, som SF har fremsat, forudsætter SF, at vores forslag ikke giver ret til kontingentnedsættelse i perioder med f.eks. SU, hvilket også vil være tilfældet.

SF's forslag adskiller sig derfor fra regeringens forslag ved også at omfatte perioder, hvor en ung som led i unge-indsatsen vælger en SU-berettiget uddannelse.

Når regeringens forslag ikke omfatter perioder med SU, hænger det sammen med, at man i forbindelse med unge-indsatsen faktisk har søgt at harmonisere størrelsen af de ydelser, der er ret til under uddannelse, idet balancen mellem de forskellige ydelser har forrykket sig efter aftalen om, at den fradragsfri egenindtægtsgrænse for studerende på SU skulle forhøjes. Og forslaget ville ikke rette op på ubalancen, hvis der også var ret til kontingentnedsættelse i perioder med SU.

Regeringens forslag har i øvrigt den klare fordel, at det vil være væsentlig lettere for kasserne at administrere end det forslag, som SF stiller, og hvor a-kasserne jo ikke umiddelbart har oplysninger fra unge, hvis de har gået på en SU-berettiget uddannelse.

Derfor må jeg på regeringens vegne sige, at vi ikke kan støtte SF's forslag, men jo så håber, at SF vil være parat til at støtte regeringens forslag, hvor vi netop har skabt den balance, at hvis man er på halve dagpenge, skal man også kun betale det halve arbejdsløshedskontingent.

Ole Vagn Christensen (S):

Jeg vil indledende gøre opmærksom på, at SF's lovforslag nr. L 231 vedrørende kontingentnedsættelse til unge i det store hele, som ministeren netop har nævnt, er inkorporeret i regeringens lovforslag nr. L 235, som vi jo behandler samtidig med SF's forslag.

Socialdemokratiet kan støtte intentionerne i SF's forslag. Dog vil jeg understrege, at Socialdemokratiet ikke finder det hensigtsmæssigt, at f.eks. unge på elevløn eller SU får kontingentnedsættelse, for dette harmonerer ikke med

vores ønske om ensartede ydelser for unge under uddannelse.

SF's forslag vil betyde, at unge, som omfattes af et uddannelses tilbud på SU eller elevløn, vil få nedsat kontingentet, og Socialdemokratiet kan derfor ikke stemme for SF's samlede forslag, men det er vores håb, at SF vil støtte regeringens forslag nr. L 235.

Jeg vil kort redegøre for dette forslag:

Regeringens lovforslag indeholder fire elementer, som indholdsmæssigt er et udtryk for justeringer, der tilsigter en imødekommelse af forskellige skævheder i den nugældende lov om arbejdsløshedsforsikring, og eftersom lovforslaget er et led i en aftale mellem regeringspartierne og Det Konservative Folkeparti, er det naturligvis udtryk for et kompromis.

Det har således været et ønske fra Socialdemokratiets side, at unge under 25 år, som omfattes af reglerne om uddannelsespligt, får nedsat a-kasse-kontingentet til 50 pct.

Det ønsker vi primært ud fra to betragtninger: dels fordi halv ydelse kræver halvt kontingent, dels for at incitamenterne for, at unge melder sig ind i en arbejdsløshedskasse, stadig kan bibeholdes; men nedsættelsen af a-kasse-kontingentet er naturligvis også et udtryk for, at vi på dette punkt har lyttet til kritikken fra de unge og fagbevægelsen.

Endvidere har det for Socialdemokratiet været væsentligt, at vi med dette lovforslag får rettet op på de skævheder, der har været, når folk overgår til førtidspension. Lovforslaget medfører således, at dagpenge nu kan udbetales, indtil pensionsudbetaling påbegyndes. Herved skulle forsørgelsesgrundlaget være på plads for denne gruppe mennesker.

Den del af lovforslaget, som vedrører ændring af optagelseskriterierne for medlemskab af en a-kasse for bl.a. professionelle fodboldspillere, og som ligner ordningen for folketingsmedlemmer, er vi godt tilfredse med.

Forhøjelsen til 82 pct.-satsen for primært de selvstændige erhvervsdrivende på efterløn vil jeg derimod ikke gå i dybden med, for dette element af lovforslaget er jo ikke ligefrem et udtryk for Socialdemokratiets lod i dette forslag.

Med disse bemærkninger, idet jeg også vil henvide til bemærkningerne til lovforslaget, skal jeg på Socialdemokratiets vegne anbefale regeringens lovforslag til Tingets velvillige behandling.

Helge Sander (V):

Dette lovforslag har fire elementer, hvor der er tale om en del nyskabelser og også en del justeringer.

Hvis vi tager første del af det, er det den del, der primært har gået under overskriften, at professionelle fodboldspillere nu får ret til optagelse i en arbejdsløshedskasse, og dér må jeg sige, at både jeg personlig og partiet Venstre noterer med tilfredshed, at det kan betale sig at kæmpe for en sag, om end der skal gå flere år, og det er meget tilfredsstillende, at regeringen her har bøjet sig. Det er jo ikke mange uger siden, at vi måtte konstatere ved et samråd i Arbejdsmarkedsudvalget, at netop de partier, der fremsætter dette lovforslag, var imod denne nyskabelse.

Men man er kommet til fornuft, og det synes vi er meget, meget fornuftigt. Det er meget rimeligt, at alle lønmodtagere får adgang til optagelse i en arbejdsløshedskasse, uanset om de er beskæftiget inden for en kasses faglige område eller ej.

Derfor er vi meget tilfredse med, at denne del af forslaget nu kan vedtages. Nu er der jo kørt meget på professionelle fodboldspillere, men lad os understrege, at det selvfølgelig også gælder alle andre, der har et erhvervsområde af atypisk karakter.

Den anden del af lovforslaget handler om pensionsudbetalingstidspunktet, hvor der jo skete en justering efter finansloven, og nu ændrer man det sådan, at der også bliver en naturlig sammenhæng mellem pensionen i den sociale sektor og dagpengeudbetalingen, og denne justering kan vi fuldt ud tilslutte os.

Den tredje del handler om de selvstændige erhvervsdrivende, og det var jo kedeligt at høre den socialdemokratiske ordfører sige, at de selvstændige ikke er Socialdemokratiets kop te. Det har vi somme tider haft på fornemmelsen; det er bare sjældent, vi hører det sagt så direkte som af hr. Ole Vagn Christensen.

Det er kedeligt, men uanset hvordan holdningen end måtte være, var det jo rimeligt, at vi nu sørgede for, at der skete en ligestilling i satspuljeaftalen i forbindelse med finanslovforhandlingerne i oktober-november. Da besluttede vi, at vi skulle hæve satsen fra 70 til 82 pct. for de nye efterlønsmodtagere, der kom fra de selvstændiges rækker. Vi var jo fuldstændig klar over, at der ikke var penge til alle, så når der er nogle, der har udtrykt, at de har været overrasket over, at det forholder sig sådan, kan det jo ikke være rigtigt, for det står direkte i aftalen, at det kun var de nye, der kom ind under den.

Men det korte af det lange er, at nu er der plads til, at alle bliver ligestillet og kommer op på de 82 pct., og det er vi meget, meget tilfredse med i Venstre.

Dér, hvor vi har haft de største betænkkeligheder ved dette forslag, er afgjort redueringen af a-kasse-bidraget. Der argumenteres meget godt for sammenhængen mellem halve dagpenge og halvt a-kasse-bidrag, men principielt er vi betænkelige ved, at vi skal have flere forskellige satser i vores meget, meget favorable dagpenge-system. Vi er jo nemlig startet med nedsat kontingent i forbindelse med overgangsydelse og efterlønsmodtagere, og nu kommer der altså en gruppe mere, og vi må tilstå, at det ikke ligefrem er vores kop te.

Men alt i alt betragter vi det som gode nyskabelser og justeringer, som vi vil forholde os til, jf. det netop afleverede ordførerindlæg.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Det var to bemærkninger, som hr. Helge Sander kom med fra denne talerstol, der fik mig herop. Den ene bemærkning var, at hr. Helge Sander refererede, hvad der var foregået i et udvalg. Jeg skal nok lade være med at referere, hvad vi foretager os i udvalgene – det ved jeg ikke om vi har nogen ret til overhovedet – men jeg vil bare gøre opmærksom på, at hvad angår de professionelle fodboldspillere har der været gjort nogle store anstrengelser for at finde frem til, hvordan man kunne finde nogle fornuftige modeller.

Da man så endte med den model, som nu foreligger, var det, fordi den ligesom kunne klares administrativt. Man kendte den fra folketingsmedlemmernes situation og vidste, at den kunne fungere. Hr. Helge Sander ved, at da der blev lavet et notat, var stort set alle partier enige om, at den model var administrerbar.

Den anden bemærkning var den om de selvstændige. Når jeg sagde, at det ikke var groet i vores have, var det ud fra den betragtning, at dette jo handler om, at man i et satspuljeforlig kan lægge forskellige lodder ind, og det lod, som blev lagt ind her, var nok ikke den måde, vi ville have prioriteret på, hvis det var os, der skulle have lavet hele den ordning om, hvordan satspuljen skulle fordeles.

Hr. Helge Sander burde også vide, at den situation, at der ikke er noget tab af indkomst, men at man netop indretter det således, at der bliver mulighed for at få en mindstesats, ikke kan være noget argument, som man skal føre til

torvs og sige, man er stolt af, og at det er en hallelujasituation.

(Kort bemærkning).

Helge Sander (V):

Jeg vil sige til hr. Ole Vagn Christensen, at jeg ikke har talt om nogen hallelujasituation. Jeg har med hensyn til de selvstændige kun forholdt mig til det, som hr. Ole Vagn Christensen sagde fra talerstolen. Det synes jeg var helt i orden, og det har jeg altså ikke yderligere kommentarer til; jeg konstaterede det kun.

Men det, som jeg har lyst til at knytte kommentarer til, er de netop faldne bemærkninger om satspuljen. Det er da ikke nogen nyhed, at det er således, at vi alle sammen sidder omkring bordet og kommer med forslag. Det er klart, at Socialdemokratiet kommer med forslag, der tilgodeser én gruppe, vi kommer med forslag for en anden gruppe osv. Sådan er det, og det er der ikke noget galt i. Det var altså kun bemærkningen fra talerstolen, for så vidt angår de selvstændige, jeg forholdt mig til.

Så talte hr. Ole Vagn Christensen også om fodboldspillerne, men det er ikke noget særlig dybsindigt. Det er bare en konstatering af, at vi igennem adskillige år har prøvet at skabe denne helt fornuftige ligestilling, at også fodboldspillere, der har fodbold som erhverv, kan komme i a-kasser. Det er da muligt, der er lavet en masse notater og forslag, som Socialdemokratiet har vurderet, men den model, der ligger her, synes vi er meget naturlig. Det glæder vi os over, og derfor tilslutter vi os lovforslaget. Så jeg forstår slet ikke, at hr. Ole Vagn Christensen forsøger at komme med undskyldninger. Der er jo ikke nogen undskyldning, der er bare lidt forklaring.

Socialdemokratiet har sagt, at det af en lang række grunde ikke ville være med til det, men er nu så kommet til fornuft, fordi man selvfølgelig kan se, at argumenterne taler for, at alle lønmodtagere får adgang til optagelse i en arbejdsløshedskasse, uanset om de er beskæftiget inden for en kasses faglige område eller ej. Det er så enkelt, at der slet ikke er grund til de mange korte bemærkninger. Vores holdninger er forskellige, og at vi fra Venstres side glæder os over, at Socialdemokratiet er kommet til fornuft, kan jeg ikke se skulle give anledning til så mange bemærkninger.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Blot en enkelt bemærkning til den socialdemokratiske ordfører, for jeg synes, der blev skabt lidt usikkerhed. Jeg skal ikke referere fra nogle lukkede møder – især ikke fra lukkede møder, hvor jeg ikke har været til stede – men det er dog en kendsgerning, at direktoratet har truffet nogle afgørelser om denne sag, og på den baggrund har arbejdsministeren og Arbejdsministeriet tilsluttet sig direktoratets holdninger, og det fremgår af dette papir, som vistnok er fuldstændig offentligt:

»Arbejdsministeriet tiltrådte den 6. februar 1996 direktoratets afgørelse med den begrundelse, at professionelt fodboldspil fortsat ikke fandtes at kunne sidestilles med de områder, der er nævnt i § 32 nr. 1 i arbejdsforsikringslovgivningen.«

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Jeg skal blot give nogle få kommentarer til hr. Helge Sander: Det er jo ikke ligegyldigt, hvad det er for et forslag, man kommer med, når det drejer sig om, hvordan man håndterer at stå til rådighed som professionel fodboldspiller. Hr. Børge Bakholt har jo netop fremført mange argumenter for, hvordan man kunne finde en løsning på det her. Det er først nu, efter at man har brugt den model, som er gældende for folketingsmedlemmer, at man er nået frem til, at man også med god samvittighed kan tale om, at disse mennesker også efterfølgende vil stå til rådighed. Sagen har drejet sig om, at den snævre indstilling, man havde, faktisk skulle favorisere professionelle fodboldspillere.

Det glemmer hr. Helge Sander helt, når han siger, at der har været vanskeligheder ved at nå frem til enighed.

(Kort bemærkning).

Helge Sander (V):

Venstre er helt enig med hr. Ole Vagn Christensen i, at det ikke er ligegyldigt, hvilket forslag regeringen fremsætter.

Vi konstaterer kun, at vi er tilfredse med det, der er forelagt her i dag.

Brian Mikkelsen (KF):

Det var rart at høre den sidste bemærkning fra Venstres ordfører. Det, vi nu behandler, er en samlet pakke, som er en opfølgingsaftale efter finanslovaftalen mellem regeringen og Det Kon-

servative Folkeparti. Det var som bekendt en aftale, der sikrede meget væsentlige stramminger på arbejdsmarkedet, sådan som bl.a. vismændene fra Det Økonomiske Råd kraftigt havde anbefalet. Vi kunne fra Det Konservative Folkepartis side ikke overhøre alle disse advarsler og følte, at vi fik et fornuftigt forlig halet i hus, især når man tænker på alle de andre områder, hvor vi fik gode borgerlige resultater. Jeg tænker ikke kun på formueskattens afskaffelse, men på en politiaftale, der styrker politiet og dermed retssikkerheden, og en forsvarsaftale.

Men som det blev sagt i de dage, og som jeg godt vil gentage nu, inden vi skal høre alt for meget kritik, må man yde, før man kan nyde, og det er klart, at et forlig betyder, at man er åben over for andre ønsker end dem, man måske lige selv kunne tænke sig. Det er heller ikke alle sætninger her i lovforslaget, man kan genfinde i Det Konservative Folkepartis partiprogram, men vi er åbne og det, man inden for moderne marketing kalder resultatorienterede. Det lød meget flot.

Vi har fra konservativ side rejst visse betænkeligheder ved nogle af punkterne, men føler, at vi overordnet har fået en fornuftig aftale, der på mange områder må betegnes som en rent teknisk justering af finanslovaftalen.

Hvis vi konkret tager lovforslag nr. L 231, altså SF's forslag, som er indeholdt i opfølgingsaftalen med de korrektioner, som arbejdsministeren var inde på, så vil jeg sige til SF, for at de ikke skal tro, de klarer frisag, at vi principielt mener, at unge under 25 år lige så vel som alle andre skal betale fuldt ud til a-kasse-systemet, for det er en forsikring. Det er derfor ikke urimeligt, at man betaler fuld pris for noget, man senere hen kan få brug for.

Lad mig også fremhæve, at der er noget galt i bemærkningerne til lovforslaget, for SF bruger spaltepads på at skrive om underbetalte job på tankstationer, døgnkiosker osv. Så kan man jo spørge SF: Hvad er et underbetalt job? Skal der ikke være nogen til at passe tankstationen og til at servere i restauranterne? Skal der ikke være god betjening henne i kiosken? I Det Konservative Folkeparti har vi altid støttet alle grene af erhvervslivet, og vi mener, at et job er det værd, som man får betaling for, altså hvad jobbet kan bære. Men uanset om man får 90 eller 400 kr. i timen, har det intet at gøre med, om jobbet er fint eller ej, og det er vigtigt at pointere. Vi ønsker, at unge uden arbejde ikke skal drive

rundt, og har derfor med finanslovaftalen skaffet mulighed for at sætte gang i de unge, og det er vi stolte af.

Oven på det her vil jeg gerne benytte lejligheden til at sige, at vi i Det Konservative Folkeparti har sørget for, at der på ingen måde vil ske nogen forringelse af efterlønsloven for de selvstændige erhvervsdrivende, der ved et uheld – og det var ikke med vilje, hverken fra regeringens eller vores side – kom i klemme, da vi oprindeligt udformede finanslovaftalen. De skulle nu være sikrede, sådan som rimeligt er, når vi ikke i forvejen fra Folketingets side gør alt, hvad vi kan, for at støtte de selvstændige erhvervsdrivende.

Ellers vil jeg blot konkludere, at vi selvfølgelig som troværdige forligspartnere stemmer for lovforslag nr. L. 235, idet jeg også henviser til mine bemærkninger til SF's forslag. Her skal jeg blot gentage, at vi er stolte af at have fået sat gang i de unge, og i det hele taget håber jeg, at vi med disse tiltag har set starten på en ny epoke i dansk arbejdsmarkedspolitik, hvor vi vil fokusere på det aktiverende i stedet for på de passive ydelser, der er og især har været alt for mange af.

Aage Frandsen (SF):

Der er jo som bekendt nogle steder, hvor man glæder sig mere over en enkelt, der omvender sig, end over alle de andre, som i forvejen var omvendt, og sådan har jeg det egentlig også med ministeren i dag. Vi er godt tilfredse med en række af de ting, som ligger i ministerens lovforslag.

Vi synes, det er godt, at regeringen trods alt lærer af erfaringerne og siger, at i det omfang, den selv erkender, den har begået fejl – vi synes, den skulle erkende nogle flere fejl – er den også villig til at rette dem. Det er altid en begyndelse til, at det kan blive til noget, som efter vores opfattelse kan være rimeligt.

Da vi fremsatte vores lovforslag, var det på baggrund af, at arbejdsministeren udtalte sig, i Nakskov tror jeg det var, om, at det var rimeligt, at når man kun fik halv løn, skulle man også kun betale halvt a-kasse-kontingent. Det var rimeligt, sagde ministeren. Det synes vi også, men vi har ikke erfaring for, at når ministre siger, at noget er rimeligt, betyder det altid, at regeringen som helhed mener, at det er rimeligt, og heller ikke altid, at regeringens partnere, i det her tilfælde Det Konservative Folkeparti, af hensyn til samarbejdet vil sige, det var rimeligt.

Derfor synes vi, at vi ville hjælpe ministeren lidt på vej, og vi takker selvfølgelig for, at ministeren også har taget et initiativ. Selvfølgelig synes jeg, vores er bedst, men det er klart, at det, regeringen er kommet med, da er et skridt i den rigtige retning.

Hvad angår forslaget om halvt a-kasse-kontingent, har jeg lidt svært ved at forstå, hvad det var, hr. Brian Mikkelsen ville med sit indlæg ud over at skælde os lidt ud, for hr. Brian Mikkelsen godkender jo tanken om halvt a-kasse-kontingent i regeringens forslag. Så jeg ved ikke rigtig, hvad det var, der var galt med vores forslag, ud over at det var mere vidtgående.

Med hensyn til de andre ting, der ligger i lovforslaget, kan vi også støtte forslaget om, at efterlønsmodtagere, som allerede er inde i ordningen, også kommer op på 82 pct. Det er logisk i forhold til det, som blev aftalt i satspuljeaftalen, uanset om man synes om det eller ej. Vi synes sådan set, denne ordning er rimelig nok, men under alle omstændigheder er det rimeligt at ligestille dem, der er i ordningen, med dem, der kommer ind i ordningen.

Med hensyn til bestemmelsen om, at man ved overgang til social pension skal samles op i dagpengesystemet, er det også rigtigt. Det er formentlig ikke arbejdsministerens ansvar, men et andet ministeriums, at der blev et hul.

Med hensyn til det sidste forslag, nemlig at man laver ordninger for det, som man i forslaget kalder atypiske lønmodtagergrupper, er det klart, at det er en rigtig udvikling i forhold til det, som startede i 1987, som førte til det første afslag i 1988, og som efter ny ansøgning i 1994 førte til afslag i 1995 og nu her igen i februar 1996.

Der kunne man godt have undt ministeren, at det ikke havde været nødvendigt at give det afslag forinden, men under alle omstændigheder er vi godt tilfredse med, at der kommer noget.

Vi havde ønsket en anden ordning, og vi synes, det er værd under udvalgsarbejdet at kigge på, om det er det ideelle at tage en ordning, der minder om folketingsmedlemmernes. Vi synes, det er mere rimeligt at lave en ordning, hvor man anerkender idrætsudøvere som lønmodtagere i al almindelighed, og at de så bliver opført på en positivliste med de rettigheder og de pligter, som det under alle omstændigheder indebærer; men det vil vi godt vende tilbage til i forbindelse med udvalgsarbejdet.

Under alle omstændigheder synes vi, det er rigtigt, at man nu sørger for, at en gruppe lønmodtagere, som tidligere måske ikke opfattedes i det danske samfund generelt som lønmodtagere, men som vi i hvert fald i mange år har opfattet som endda meget hårdt arbejdende lønmodtagere, også får den rettighed at være medlem af en a-kasse.

Som sagt vil vi gerne under udvalgsarbejdet kigge nærmere på, om det er den rigtige model, eller om det ikke havde været mere rigtigt at følge den anmodning, som kom fra Spillerforeningen selv, nemlig at man giver dem retten til at være medlem af en a-kasse som en lønmodtagergruppe, sådan som vi kender det fra en række andre grupper, som også har, skal vi sige, de samme problemer som lønmodtagere, nemlig at deres tidsperiode som lønmodtagere er begrænset, f.eks. discjockeys, artister og den slags.

Men vi er glade for, at ministeren er kommet med lovforslaget, og som sagt er det godt, man erkender, at der er mangler ved det, man tidligere har gjort.

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Lovforslaget her er jo en udmøntning af finanslovforliget og af satspuljeordningerne.

Forslaget omfatter først og fremmest en kontingentnedsættelse til unge omfattet af ungeindsatsen. Medlemsbidraget nedsættes til det halve for unge under 25 år, der går på uddannelse, og som får uddannelsesgodtgørelse, AMU-godtgørelse osv.

Hermed imødekommer man en del af den meget kraftige kritik, der har været af nedsættelsen af dagpenge og uddannelsesgodtgørelse, som jo skete som et led i arbejdsmarkedsreformen i efteråret.

Herudover blev der skabt mulighed for, at personer kan beholde deres arbejdsløshedsdagpenge, efterløn etc., indtil en pensionsudbetaling påbegyndes. Det har ligeledes været et kritiseret område, som man nu retter op på.

Ved satspuljeforliget blev der indgået en aftale om, at selvstændige efterlønsmodtagere skulle have hævet satsen fra 70 pct. af dagpengenes højeste beløb til 82 pct.

Ved en fejl fik man ikke det med, og det får vi nu også rettet op på.

Endelig er der så fodboldspillerne, der lever af at spille fodbold. De får nu mulighed for at blive optaget i en a-kasse, og det er noget, vi hilser velkommen i Det Radikale Venstre.

Vi kan støtte lovforslaget, og samtidig mener vi, at de elementer, der indgår i SF's lovforslag, allerede indgår i regeringens eget lovforslag, og på den baggrund må vi afvise SF's lovforslag.

Annette Just (FP):

Efter hr. Aage Frandsens tale vil jeg gerne starte med at sige til Lykke til SF, fordi de nåede at vinde over regeringspartierne og Det Konservative Folkeparti med 12 dage.

Når jeg starter sådan her, er det selvfølgelig, fordi vi også behandler lovforslag nr. L 231 om arbejdsløshedsforsikring for de unge under 25 år, hvorefter kontingentet skulle nedsættes til halvdelen. Jeg kan se, der er præcis 12 dage mellem, at SF fremsatte sit lovforslag, og at regeringen sammen med De Konservative fremsatte lovforslag nr. L 235, så dér vandt SF i hvert fald med 12 dage.

Men jeg kan også høre på det hele, at det i virkeligheden ikke så meget er SF's forslag, vi skal diskutere, som det, der er lidt mere i, nemlig de fire punkter i regeringens forslag, som både tager sig af de unge under 25 år, der skal ned på halvt kontingent og derfor også kun får halv udbetaling. Det synes jeg lyder meget rimeligt, og Fremskridtspartiet kan absolut støtte det.

Dernæst skal de, der går på førtidspension, kunne blive ved med at have deres dagpenge, indtil de får bevilget deres førtidspension, og det synes vi er rimeligt. Det har vi sagt før, så det kan vi også støtte.

At de professionelle sportsudøvere skal kunne komme i a-kasse, om man så ønsker at sammenligne dem med folketingsmedlemmer eller andre erhvervsarbejdende, er jeg sådan set en lille smule ligeglad med, så længe folk gør et ordentligt stykke arbejde efter det, de er blevet sat til, om det så er til at stå her på Folketingets talerstol eller det er til at smutte rundt på en fodboldbane. Jeg vil måske lytte lidt mere til dem, der taler fra Folketingets talerstol, end til de andre, men de skal selvfølgelig have lige mulighed for at komme i en a-kasse.

Så er der selvfølgelig efterlønsindsatsen for selvstændige, som vi med stor undren igennem årene har set ikke kunne være på det samme niveau. Hvad enten man har været selvstændig eller lønmodtager, skal man have lov til at forsikre sig på samme niveau, og det ville også klæde den samlede regering, hvis den med jubel i stemmen sagde: Ja selvfølgelig.

Hvis jeg må gøre Socialdemokratiet opmærksom på det, sidder vi faktisk i andre udvalg og prøver på at få folk til at blive selvstændige. Vi prøver på at animere flest mulige unge til at starte selvstændig virksomhed, og derfor ville det klæde Socialdemokratiet utrolig godt, hvis det netop var den del af forslaget, det ville juble over.

Det er et lille skridt i den rigtige retning, og Fremskridtspartiet kan støtte det. Man kunne selvfølgelig være gået meget længere, men det tror jeg ikke vi kommer her og nu.

Der vil være nogle enkelte spørgsmål, vi stiller i udvalget.

Søren Søndergaard (EL):

Det er ikke første gang, og det bliver næppe heller sidste gang, at vi her i Folketinget skal behandle lovforslag, som for en stor del handler om at lappe på eller lukke huller i en lovgivning, som regeringen enten har hastet igennem med det resultat, at det er blevet lovsjusk, eller som regeringen meget bevidst har gennemført, ved vidende at konsekvenserne var, som de var, men hvor man så senere har fortrudt det.

Lovforslag nr. L 235 er jo et stjerneeksempel på denne her form for lovgivning, hvor flere af hinanden fuldstændig uafhængige forslag klaskes sammen i ét lovforslag.

Første forslag handler om personer, der kan dokumentere at være beskæftiget som lønmodtagere, men som ikke er beskæftiget inden for én kasses område, og de får ret til at blive optaget i en a-kasse. Det fremgår af bemærkningerne, at det er Coca-Cola-ligaens stjerner, vi her lovgiver for, og det skal også allerede siges, at Enhedslisten er helt enig i, at alle lønmodtagere skal have mulighed for at blive optaget i en a-kasse. Derfor er det også glædeligt, som vi allerede har været inde på, at regeringen med dette forslag nu har skiftet holdning til sagen.

Arbejdsministeren har i sine svar til Arbejds-markedsudvalget så sent som i februar i år redegjort for, at hun ikke mente, at professionelt fodboldspil kunne anses som et erhvervsområde med lønmodtagere i arbejdsløshedsforsikringslovens forstand. Vi mener dog, at der er nogle uklarheder på området, for hvilke personer taler vi i grunden om? Der står i bemærkningerne, at som eksempel kan professionelle sportsudøvere nævnes. Det er lidt uklart, hvilke andre personer der som eksempel også kan nævnes. Eller er der ikke andre?

Det er også uklart for os, hvilken a-kasse de skal optages i, eller rettere sagt hvilke a-kasser det er, som får pligt til at optage disse personer, der får en ret til optagelse i en a-kasse, hvis faglige område altså ikke dækker professionel sportsudøvelse og ikke dækker anden udefineret beskæftigelse, for det er vel ikke sådan, at der åbnes for tværfaglige a-kasser, der i konkurrence med hinanden kan tilbyde a-kassens grundydelse, dagpengene, og ikke andet til den lavest mulige pris? Det er vel sådan, at vi skal fastholde et indgående kendskab til medlemmerne i den enkelte kasse og dermed også, at man kan give en kvalificeret rådgivning om uddannelse og beskæftigelsesmuligheder. Derfor mener vi, at der er uafklarede problemer i loven og i bemærkningerne til loven, men dem håber vi at finde en løsning på under den videre forhandling.

Andet forslag i nr. L 235 vil lukke et hul, som arbejdsministeren kalder det, der består i, at der i tre måneder ikke eksisterer et forsørgelsesgrundlag for ledige, der søger om social pension. Dette hul, som arbejdsministeren nu vil lukke, blev jo skabt med fuldt overlæg af regeringen i forbindelse med finanslovforliget. Regeringens argument dengang for at lave et system, hvor man som arbejdsløs ville miste forsørgelsesgrundlaget i tre måneder, var besparelshensyn. Hullet, som man nu vil fylde op, var ikke noget hul, det var selve hensigten med det daværende forslag, som også vores ordfører på spørgsmålet, hr. Bruno Jerup, dengang gjorde klart i diskussionen ved behandlingen af forslaget. Der skal selvfølgelig ikke være tvivl om, at Enhedslisten ligesom dengang mener, at alle, som søger om social pension, skal have et forsørgelsesgrundlag, men vi finder det stadig overordentlig kritisabelt, at man ikke ved behandlingen af lovforslag nr. L 17 i efteråret hørte på den kritik, der blev rejst fra flere partiers side netop af dette punkt; man valgte at lukke ørerne.

Tredje forslag i lovforslag nr. L 235 vil sikre, at alle efterlønsmodtagere bliver omfattet af den mindstesats på 82 pct. af højeste dagpenge, der gælder på dagpengeområdet.

Enhedslisten støtter forslaget. Vi ser naturligvis gerne, at efterlønnen i det hele taget bliver forbedret, men dette forslag er en lille forbedring for nogle, og det støtter vi.

Det fjerde forslag i lovforslag nr. L 235 betyder, at unge, der skal tvangsuddannes på halve dagpenge, skal betale halvt a-kassemedlems-

kontingent. SF's forslag, der har samme konsekvens, behandles jo sammen med regeringens forslag. I bemærkningerne til regeringens forslag er der dog intet, der tyder på, at man har set konsekvenserne af tvangsuddannelse og halve dagpenge i øjnene, desværre ikke. Der argumenteres med en balance mellem ydelserne og ligestillelse af unge.

Problemet med den manglende balance og ligestilling er stadig, at SU'en efter Enhedslistens opfattelse er for lav. En reel balance og ligestilling vil betyde, at SU'en skal forhøjes ganske gevaldigt, således at de studerende vil kunne koncentrere sig om at studere i stedet for at være tvunget til at supplere den for lave SU med erhvervsarbejde ved siden af studierne.

Enhedslisten stemmer helst for SF's forslag, idet dette forslags bemærkninger forholder sig til de reelle problemer, der er i regeringens hidtidige politik over for de unge. Det gør regeringens bemærkninger desværre ikke.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Det, der fik mig herop, var hr. Søren Søndergaards bemærkning om, at arbejdsministeren ikke havde forstået det forslag, som var fremsat tidligere.

Jeg mener, at det spørgsmål, som hr. Søren Søndergaard rejser angående netop tilhørsforhold til a-kassen, forklarer lidt om den situation, som hr. Søren Søndergaard heller ikke har forstået.

Det er ikke den professionelle fodboldspillers situation. Det er ikke sådan, at man skal anvises til, at man på ny kan blive professionel fodboldspiller. Det er sådan, at man om det tilhørsforhold, som man har haft, inden man blev professionel fodboldspiller, eller om det valg, som man nu foretager, siger: Her kan jeg fuldt ud stå til rådighed. Det er det, det handler om.

Jeg håber, at det nu står klart, at det altså ikke er den anden situation, det drejer sig om, for det ville være for snæver en situation, og det er den, vi har afvist gang på gang, men ikke den brede, som jeg her har redegjort for. Den mener vi faktisk der er god fornøft i, og det er i hvert fald i overensstemmelse med det, som også gælder for folketingsmedlemmer.

Poul Nødgaard (DF):

Dette forslag indeholder efter Dansk Folkepartis opfattelse hver for sig fire gode elementer.

Jeg må måske komme lidt malurt i bægret, og det er med hensyn til, at man kører så meget, også i ordførertalerne, på de professionelle fodboldspillere. Jeg glæder mig selvfølgelig over, at der i bemærkningerne står, at det også gælder folk fra andre professionelle sportsgrene. Det er, som om der er sådan en tilbedelse, så snart det er noget, der drejer sig om fodbold.

Jeg havde sådan set et spørgsmål til arbejdsministeren. Når der står, at det også gælder folk med erhvervsområder af atypisk karakter, altså at de også kan få ret til optagelse, er mit spørgsmål: Er der så overhovedet nogen tilbage, som ikke kan optages i en a-kasse? Jeg ville da hilse med tilfredshed, hvis det var sådan, men det vil jeg sådan set gerne lige vide.

Så er der det problem, som jeg også er lidt uforstående over for ikke er løst for længst; det er spørgsmålet om de folk, der går på dagpenge og må søge social pension, den klemme, de er i økonomisk set ved, at de får pensionen tildelt på et sent tidspunkt. Det løser forslaget ved, at man kan forsætte på dagpengene. Jeg havde håbet på og regnet med - rent ud sagt - at sådan noget var løst for flere år siden.

Jeg vil også godt spørge ministeren om noget andet. Det er sådan et lille hjertesuk; der kommer jo somme tider noget, der skal ud lige inde fra. Der står i bemærkningerne, at dette forslag koster et antal millioner kroner; det kan enhver jo regne ud. Når vi laver en lov, er det normalt nogle udvidelser af forskellig art, og jeg kunne da godt tænke mig, at ministeren også en gang imellem, når man laver de her love, beskæftigede sig lidt med, om man måske på andre områder kunne finde nogle tilsvarende besparelser. Det er så let bare stadig væk at komme med forslag, der koster så og så meget, og så betaler vi bare ved kasse 1. Der var måske nogle områder, hvor ministeren kunne sige: Her kan vi spare på de og de områder og dermed kompensere for det, de her ting koster.

Når nu finansloven blev indgået i nattens mulm og mørke for knap et halvt år siden mellem regeringen og Det Konservative Folkeparti, er jeg sådan set lidt uforstående over for, at ministeren kommer så sent med sådan et forholdsvis enkelt forslag.

Når jeg siger det, er det, fordi man kan se, når man læser ikrafttrædelsestidspunkterne, er det jo ikke alt sammen er noget, der træder i kraft lige med det samme, dagen efter at det er vedtaget i Folketinget osv., men nogle, også de unge, der nu skal ned på halv dagpengebetaling - alt-

så den ydelse, man betaler for at stå i a-kassen – har dog trods alt fra det tidspunkt, de er gået ned på halve dagpenge, betalt fuldt beløb til a-kasserne. Det er jo muligt, der er en forklaring på det, men jeg synes, at tingene skal følges ad, og det føler jeg altså ikke at de gør i denne sag.

Men vi vil medvirke ved at trykke på de grønne knapper, når dette forslag skal vedtages, og jeg mener altså også ligesom andre ordførere, at SF's forslag i så høj grad – der er selvfølgelig nuanceforskelle – er tilgodeset i regeringens forslag her, at vi støtter lovforslag nr. L 235.

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Jeg vil først kommentere de bemærkninger, der har været omkring professionelt fodboldspil.

Det er rigtigt nok, at det har en lang forhistorie, og den seneste, hvad kan man sige, episode i denne forhistorie var et samråd i Folketinget, som vi selvfølgelig ikke må referere fra, men jeg har sendt et papir over til Arbejdsmarkedsudvalget i forrige uge, tror jeg nok det var, og papirer til Arbejdsmarkedsudvalget er jo offentlige papirer.

De, der nu er interesserede i den del af historien, vil kunne se, at der er en forskel på, hvis jeg umiddelbart havde sagt ja til, at fodboldspillere kunne komme på en organisationsliste i Funktionærforbundet, og så det forslag, der ligger her.

Hvad er så forskellen? Det var det, der var brug for lidt tid til at gøre sig nogle overvejelser over, om det kunne lade sig gøre eller det ikke kunne lade sig gøre, for viljen fra min side og fra regeringens side til at få givet professionelle sportsudøvere en mulighed for at blive arbejdsløshedsforsikret var der ikke noget i vejen med.

Forskellen er, at med dette forslag melder man sig ind i den arbejdsløshedskasse, som man, hvis man har en uddannelse, før man bliver professionel sportsudøver, har sit faglige tilhørsforhold til. Hvis man ikke har nogen uddannelse, melder man sig ind i en af de kasser, der organiserer uuddannede lønmodtagere.

Forskellen er altså, at på en organisationsliste i Funktionærforbundet ville alle spillere skulle melde sig ind i Dansk Funktionærforbund. Det er ikke, fordi jeg har nogen problemer med det, men det ville faktisk være et meget direkte politisk signal om en organisationsstyring, og det har vi faktisk ikke for vane her i Danmark. Det er den ene forskel.

Den anden forskel er, at hvis jeg havde fulgt spillernes indstilling og forslag, ville spillere,

der ikke længere er spillere og altså ikke kan tjene til deres forsørgelse via fodboldspil, skulle være til rådighed for et meget lille arbejdsmarked. Vi vil jo gerne have – og det har jeg faktisk indtryk af at hele Folketinget er enige i – at der er en mobil arbejdskraft. Og det, der er tale om i forslaget her, er, at den professionelle fodboldspiller eller håndboldspiller, eller hvad det nu måtte være, er til rådighed for det faglige område, som den arbejdsløshedskasse, som vedkommende melder sig ind i, dækker.

Så der er altså tale om en hensyntagen. Det var også noget, hr. Søren Søndergaard var lidt inde på, sådan som jeg forstod det i hvert fald, at den enkelte, der er i en arbejdsløshedskasse, selvfølgelig skal have en rimelig chance for efterfølgende at få et arbejde, og der skal også være kendskab til, hvad det er, den pågældende har lyst til, og hvad det er, den pågældende skal udstyres med af eventuelle uddannelsesaktiviteter.

Så der er altså en væsentlig forskel imellem det tidligere og så det, der ligger på bordet her, og det var baggrunden for, at jeg i første omgang måtte sige nej. Da den sag for første gang i min ministertid landede på mit bord, gjorde jeg mig faktisk nogle overvejelser i positiv retning, og derfor er jeg glad for, at det, så vidt jeg kan bedømme det, er et enigt Folketing, der bakker op om, at det skal gælde alle professionelle sportsudøvere; det er også Metalpigerne, det er ikke kun Coca-Cola-ligaen, som jeg har forstået at fodboldspillerne sponsoreres af, men altså også andre end de to typer af professionel sportsudøvelse.

Så en bemærkning til hr. Aage Frandsen. Jeg er selvfølgelig glad for, at man lægger mærke til, hvad jeg sådan går rundt og siger. Nu går jeg altså ikke rundt og giver gode løfter og skaber forventninger, uden at der er hold i billetterne. Derfor vil jeg godt sige venskabeligt og kammeratligt til hr. Aage Frandsen, at SF's forslag havde været unødvendigt, for vi var faktisk i gang med drøftelser, der pegede i den retning, at der ikke blev skabt falske forventninger, da jeg gav udtryk for mine synspunkter i Nakskov, nemlig fornuften i, at når man er på halve dagpenge, skal man også kun betale halvt a-kassekontingent.

Så vil jeg også gerne både på egne og også på regeringens vegne selvfølgelig give udtryk for holdningen til selvstændige eller den del af det, der har med mindstesatsen at gøre. Det er jo ikke sådan, at selvstændige på alle måder er

sammenlignelige med lønmodtagere i a-kasseforstand. Der er med dette forslag tale om, at i forhold til at gå på efterløn skal alle sikres, at de minimum får 82 pct., uanset om de har et beregningsgrundlag, der er lavere, og det gælder både for lønmodtagere og for selvstændige.

Det er selvfølgelig en retfærdighedsgerning, vi gør over for dem, der er efterlønsmodtagere for 1. januar 1996, fordi vi faktisk i forbindelse med satspuljeforhandlingerne blev enige om, at man skulle have denne lighed.

Så kan man selvfølgelig godt skælde meget ud over lapperier, og nu kommer vi løbende, og som hr. Søren Søndergaard sagde, fire forskellige – tror jeg nok det var – fire forskellige ting putter man ind i dette forslag.

Det, der sådan set er fælles for alle de her ting, er, at alt sammen har noget med arbejdsløshedsforsikringen at gøre, og vi løser altså fire forskellige problemer ved at justere i arbejdsløshedsforsikringsloven. Mere er der ikke i det.

Det synliggør jo i virkeligheden også, hvor mange forskellige problemer arbejdsløshedsforsikringen skal løse og tage hånd om, og det er måske baggrunden for, at vi, selv om vi en gang imellem ønsker at have et meget enkelt og regelret system, kan se, at det kan være ganske vanskeligt, fordi det er for mange forskellige typer problemer, der skal løses.

Så bliver jeg spurgt om: Hvad er andre grupper? Hvad er atypiske grupper i øvrigt ud over professionel sportsudøvelse? Det kan være nogle af de grupper, lønmodtagergrupper, der har haft nogle erhverv som bierhverv, og som muligvis vil udvide deres bierhverv til at være hovederhverv, eksempelvis kirkesangere. Det kunne være et andet atypisk område, hvor kirkesangere ikke umiddelbart kan gå ind i en arbejdsløshedskasse, medmindre dette forslag bliver vedtaget. Så det er et eksempel.

Hvis Arbejdsmarkedsudvalget er interesseret i flere eksempler, vil der selvfølgelig komme striben af, hvor mange bierhverv der i virkeligheden er.

Så vil jeg også sige til hr. Søren Søndergaard, at der faktisk ikke på noget tidspunkt har været den hensigt i finansloven, at der, når man søger social pension fra dagpengesystemet, skulle være et hul på tre måneder. Det har der ikke været. Det har heller ikke været diskuteret.

Der har været en situation, hvor man, hvis man var på sygedagpenge – og fordi man også gerne ville skærpe administrationen af, hvor hurtigt man kunne få tildelt pension – sagde, at

man skulle have sin pension 3 måneder efter, at man havde søgt. Der kom et hul for nogle, og for at ingen skulle falde i det hul, blev der faktisk truffet beslutninger i satspuljeforliget på Socialministeriets område, så det hul er lukket, og det er det altså også her. Men jeg vil godt anfægte, at det har været et tilsigtet hul; det har det faktisk aldrig været, for det har ikke været diskuteret – dagpenge i relation til lov om social pension.

Men jeg takker for tilslutningen til forslaget. Selv om der har været et par sure bemærkninger undervejs, er jeg da glad for, at Folketinget i enighed kan sige: Vi vil gerne hjælpe nogle af de unge, vi vil gerne hjælpe nogle af de ældre, vi vil gerne hjælpe nogle af de syge, og vi vil også gerne hjælpe dem, som gerne vil ind i en arbejdsløshedskasse, og som ikke er det i øjeblikket, fordi de har været ude i professionel idrætsudøvelse.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Som jeg sagde i mit indlæg, havde vi foretrukket, at man havde samlet de professionelle idrætsudøvere på en positivliste. Jeg forstår godt ministerens bemærkninger, også begrundelsen for det.

Jeg vil så spørge ministeren: Betyder det, som nu kommer til at gælde, når loven bliver vedtaget, så alligevel ikke, at alle professionelle idrætsudøvere kan melde sig ind i SiD? Der er ikke nogen begrænsning med hensyn til mænd/kvinder i SiD; det vil sige, at også håndboldkvinderne kan være der. Og der er vel heller ikke noget med, at man, fordi man har en anden uddannelse, ikke kan optages i SiD? Så det vil sige, at alle må vel kunne blive optaget i SiD efter det, som ministeren har foreslået.

Jeg forlanger ikke, at ministeren skal være præcis i svaret, hvis ministeren helst vil vente, men jeg mener egentlig, at man må udlægge det sådan. Det vil sige, at hvis man ønsker det, kunne det jo være, at man kunne være sammen ét sted, og det er mit indtryk, at man føler – skal vi sige – en solidaritet, ligesom alle andre faggrupper gør. På den måde er de lønmodtagere. Til trods for at man tidligere måske har betragtet det som noget, man gjorde i sin fritid, så er de i dag at betragte som lønmodtagere. Det gør de også selv.

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Jeg vil meget gerne svare præcist på det i udvalget.

Men tankegangen i forslaget er, at hvis man er ung snedker eller tømrer og bliver fodboldspiller og er fodboldspiller i en periode, og man er kørt ned, og man ikke kan klare fodboldspillet mere, at så har mit udgangspunkt været, at tømreren eller snedkeren meldte sig ind i den arbejdsløshedskasse, som han havde sin uddannelsesbaggrund i, og dermed også fik mulighed for at få de uddannelser, de kurser og de opkvalificeringstiltag, som kunne gøre, at han kunne blive snedker eller tømrer igen.

Jeg ved ikke, hvor mange fodboldspillere der er snedkere eller tømrere, vil jeg godt sige, men det har været baggrunden for forslaget. De, som ikke havde nogen uddannelse, kunne så melde sig ind i en arbejdsløshedskasse, som organiserede lønmodtagere, der ikke har nogen uddannelse.

Men lad os prøve at komme tættere på hinanden i det spørgsmål i udvalget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagenes overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg foreslår, at lovforslagene henvises til Arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af lovforslag nr. L 232: Forslag til lov om ændring af lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.

Af Aage Frandsen (SF) m.fl.
(Fremsat 9/4 96).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling**Arbejdsministeren (Jytte Andersen):**

Med dette forslag foreslår SF, at forsikringslovens bestemmelser om dagpenge under uddannelse eller undervisning, § 62 a, ændres tilbage til den udformning, de havde før 1. januar 1996.

Jeg kan på regeringens vegne sige, at det kan vi ikke tilslutte os. Jeg mener faktisk, at vi med de ændringer, der skete med § 62 a i forbindelse med finansloven, fik lavet nogle fornuftige afgrænsninger imellem undervisning med dagpengere og undervisning med anden forsørgelse, eksempelvis SU. Jeg mener derfor ikke, det er rigtigt at ændre bestemmelserne tilbage igen.

Bortset fra disse mere generelle betragtninger vil jeg godt sige to ting: SF begrundet forslaget lidt bagvendt. SF's begrundelse for lovforslaget er ikke så meget de muligheder, som de ledige måske ikke mere har for uddannelse med dagpenge, men mere, at daghøjskoler og dag- og aftenseminarier oplever en nedgang i elevtallet, og at der er mangel på lærere.

Uanset at dette i andre sammenhænge kan være gode argumenter og begrundelser, mener jeg faktisk ikke, at det kan være dagpengesystemets opgave at sørge for, at vi har lærere nok, og at elevtallet på daghøjskolerne og aftenseminarierne er højt nok. Det mener jeg vi må klare på anden vis, hvis det skal klares.

Jeg mener fortsat, at fuldtidsundervisning som udgangspunkt skal følges med SU eller andre uddannelsesstøtteordninger, f.eks. orlovsordninger og voksenundervisningsstøtte, og at bevarelse af dagpengereetten under undervisning kun bør ske ved deltidsuddannelse og uddannelse, der i øvrigt ikke er SU-berettiget.

Når det drejer sig om mulighederne for at deltage i undervisningen på dag- og aftenseminarier, har jeg forstået på undervisningsministeren, at det til efteråret vil blive muligt at følge denne uddannelse som åben uddannelse, og dermed bliver det muligt at få uddannelsesorlov til denne læreruddannelse.

Jeg er selvfølgelig enig med forslagsstillerne i, at det ville være udmærket, om der var nogle flere folkeskolelærere. Det er et af de områder, hvor vi kan se, at der er nogle flaskehalse i udsigt, men som sagt er det altså ikke dagpengesystemet, der skal bruges som uddannelsesgenerator. Det må vi altså gøre på anden vis, og det er undervisningsministeren i fuld gang med.